

РЕШЕНИЕ

№ 799

гр. София, 14.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 15-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на четиринадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Даниела Дончева

Членове: Красимир Маринов
Капка Павлова

при участието на секретаря Ирена М. Дянкова
като разгледа докладваното от Капка Павлова Въззивно търговско дело № 20221001000763 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК във вр. чл. 613 а, ал. 1 ТЗ.

С решение № 1003 от 18.08.2022г., постановено по т.д.н. № 1223/2022г. по описа на СГС е обявена неплатежоспособността на „Нутракс 2010“ ЕООД, открито е производство по несъстоятелност по отношение на това дружество и е определена начална дата на същата - 31.10.2010г.. Освен това дружеството е обявено в несъстоятелност и е постановено е прекратяване на дейността на предприятието. Производството е спряно и на кредиторите са дадени указания за внасяне на разноски.

Молителят в производството е подал въззивна жалба против така постановеното решение в частта му, с която е определена началната дата на неплатежоспособността. В същата се навеждат доводи, че дружеството е осъществявало дейност в периода 01.10.2010г.- 31.01.2011г. и към 31.10.2010г. не е имало изискуеми задължения, не е имало данъчни задължение, установени по реда на закона, за които да е било в невъзможност да покрие. Данъчните задължения за периода от 01.10.2010г.- 31.01.2011г. били установи с ревизионен акт № 2041114299 от 19.11.2012г., който е връчен на управителя на дружеството на 03.12.2012г. позова се на чл.127 от ДПОК съгласно който задълженията за довносяне подлежат на доброволно плащане в 14 –дневен срок от връчване на акта. Срокът за доброволно плащане е изтекъл на 17.12.2012г. и след тази дата дружеството изпаднало в невъзможност да заплати изискуемото задължение по РА. Последният е бил обжалван и е влязъл в законна сила едва след като е бил окончателно потвърден с решението,

постановено по адм. д.№ 11952/2021г. по описа на ВАС, което е станало на 09.06.2022г.

Моли се първоинстанционното решение да бъде отменено в частта му, с която за начална дата на неплатежоспособността е определена датата 31.10.2010г. и вместо това за начална дата на неплатежоспособността да бъде приета датата, на която е влязъл в сила ревизионният акт.

Софийският апелативен съд извършвайки проверка на обжалваното решение по повод въззивната жалба в рамките на правомощията по чл.269 от ГПК излага следните съображения:

Въззивната жалба е процесуално допустима. При обсъждането на нейната основателност съдът приема за установено следното.

Първоинстанционният съд основал своя решаващ извод, че ответното дружество е неплатежоспособно, на наличните по делото писмени доказателства. Това са преписи от решение №4585/08.07.2021г. по адм.д.№3271/2013г. по описа на АССГ, с което е отхвърлена жалбата против ревизионен акт № 2041114299 от 19.11.2012г. и решение №5599/09.06.2022г. по адм.д.№11954/2021г. по описа на ВАС, с което е потвърдено първото решение, копие от ревизионен акт ревизионен акт № 2041114299 от 19.11.2012г., декларация по чл.534 от ГПК от управителя на дружеството и служебно изисканите данни от МВР и Агенция по вписванията за това дали има регистрирани имоти и МПС на дружеството, както и справка за общите задължения на дружеството, изпратена от НАП.

От същите се установява, че дружеството има начислени публични задължения за четири периода: 01.10.2010г.- 31.10.2010г., 01.11.2010г.-30.11.2010г., 01.12.2010г.- 31.12.2010г. и 01.01.2011г.-31.01.2011г., както и дължимите върху тях лихви. Главниците са в общ размер на 9 165387,74лв.

Няма данни дружеството да притежава някакво имущество.

От декларацията на управителя се установява, че за последните пет години „Нутракс 2010“ ЕООД не е извършвало каквато и да било дейност.

Последователно в практиката си ВКС приема, че неплатежоспособността на търговец по смисъла на [чл. 608 ТЗ](#) е обективно финансово състояние на длъжника и невъзможността му да изпълни парично задължение по търговска сделка, респ. друго от кръга на относимите, което трябва да се прецени с оглед цялостното му финансово състояние към момента на постановяване на съдебното решение. В решение № 90/20.07.2012г. на ВКС по т.д.№1152/2011г., I т.о. е посочено, че „началната дата на неплатежоспособността следва да се определя не съобразно конкретно извършено или неизвършено плащане по вземане на определен кредитор, а чрез установяване доколко спирането на плащанията представлява израз на общото икономическо състояние на длъжника“.

В конкретния случай падежът на първото задължение на длъжника е изтичането на 14 ден на месеца, след който е начислен ДДС. Това е 14.11.2010г.

В същото време следва да се вземе предвид, че неплащането на едно задължение все още не означава, че длъжникът трайно не е в състояние да погасява задълженията си. За да бъде прието за трайно състоянието на неплатежоспособност, е необходимо да има известен период от време, през който не само да не са извършване плащания, но и да е констатирано, че са липсвали средства за погасяване на задълженията. В настоящия процес липсват данни за обективното финансово състояние на длъжника, но с оглед презумпцията на чл.608,ал.3 от ТЗ, че неплатежоспособен е длъжник, който е спрял плащанията и липсата на каквито и да било доказателства за нейното оборване, то следва да се приеме, че липсата на средства е била факт още с настъпване на падежа на първото задължение.

При това положение началната дата на неплатежоспособността е 14.11.2010г.

Неоснователни са доводите във въззивната жалба, че изискуемостта на задълженията е настъпила едва с влизане в сила на ревизионния акт. Като се има предвид, че задълженията са такива за ДДС, то следва да бъде съобразена нормата на чл.89 от ЗДДС съгласно която данъкът следва да бъде внесен в републиканския бюджет в срока за подаване на справка-декларация за данъчния период.. Този срок е регламентиран в чл.125 от ЗДДС- 14-то число на месеца,следващ данъчния период. В действащите редакции на ЗДДС и ППЗДДС няма разпоредби, които да променят този ред за случаите,при което задълженията за внасяне на данък са определени с ревизионен акт. Следователно, задължението за внасяне на ДДС е изискуемо именно на 14-то число на месеца, следващ данъчния период,за който се отнася това задължение,независимо от неговото последващо установяване с ревизионен акт.

Всичко това води до извода,че решението в обжалваната му част се явява неправилно и следва да отменено като се определи нова на неплатежоспособността, а именно – 14.11.2010г.

Водим от гореизложеното, Софийският апелативен съд,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 1003 от 18.08.2022г.,постановено по т.д.н.№ 1223/2022г. по описа на СГС в частта му, с която определена начална дата на неплатежоспособността – 31.10.2010г. и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОПРЕДЕЛЯ началната дата на неплатежоспособността на „Нутракс 2010“ ЕООД, ЕИК 201208485– 14.11.2010 г.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния касационен съд при условията на [чл. 280 ГПК](#) в 1-седмичен срок от вписването му в Търговския регистър.

Преписи от решението да бъдат изпратени на Агенцията по вписванията за обявяването му в Търговския регистър и на Софийския градски съд – за вписването му в книгата по [чл. 634в ТЗ](#).

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____